

[Lissa Mathiasen]

samme byggeri herefter fået afslag på boligstøtte til de store fællesarealer, og det mener vi ikke kan være rimeligt. Jeg vil da godt spørge i den forbindelse, om det problem er løst med ændringsforslag nr. 6 og 46, hvorefter boligstøtten beregnes på baggrund af lejen, der skal betales for lejlighedens areal, fællesboligareal, adgangsareal m.v.

Endelig vil jeg da godt spørge boligministeren, hvad hensigten er med, at ministeren skal kunne fastsætte særlige regler for bruttoetagearealet i nærværende lovgivning. Det følger vel de regler, der i øvrigt i lejelovgivning, byggelovgivning m.v. er om beregning af bruttoetagearealet, eller ligger der heri den hensigt yderligere at begrænse den leje, boligstøtten kan beregnes af?

Meget andet kunne der have været god grund til at drage frem her i dag, f.eks. beboerindskudslånene, som efterhånden er helt ude af trit med virkeligheden, men dem er der ikke noget med om. Der kunne også have været anledning til at få en lille ændring ind angående støtte til dubletter – men den kan vi heller ikke finde – således at der også kunne ydes individuel boligstøtte på baggrund af den enkeltes indkomst og husleje, hvor dubletterne ikke lejes ud som en egentlig lejlighed.

Alt i alt må vi konstatere, at dette er et bedrøveligt forslag, der stort set ikke tager fat om de problemer, der er på boligmarkedet. Det, vi mere end noget trænger til, er en reform, der også giver de økonomisk dårligt stillede mulighed for at få boliger i det nye og nyere byggeri til en leje, de kan betale. Det tager regeringens forslag slet ikke fat på, tværtimod. Hovedsigtet med forslaget er at nedbringe udgifterne på den korte, men også på den længere sigt med de meget velklingende ord om ændring af adfærd, som jo på godt dansk rent faktisk betyder forringelser. Ministerens hovedbudskab er, at det nok en gang er de dårligt stillede, dvs. pensionisterne og de enlige forsørgere, der skal betale.

Agnete Laustsen (KF):

I bemærkningerne til boligministerens forslag nævnes det, at det offentlige udgifter til boligydelse og boligsikring skønnes at ville udgøre ca. 3,5 mia kr. i 1986, og at stigningen i de samlede udgifter til boligydelse for-

ventes at andrage ca. 10 pct. fra 1985 til 1986.

Der er altså tale om meget store offentlige udgifter og samtidig en tendens til, at de boligsøgende ikke ser på huslejen som værende noget altafgørende ved boligvalget, fordi det offentlige i så høj grad dækker omkostningerne, et faktum, der bekræftes af, at boligforbruget målt i m² pr. person i den nyere del af byggeriet er fuldt på højde med boligforbruget i den ældre del af boligmassen, og det på trods af at huslejen pr. m² i det nyere byggeri som bekendt ligger væsentligt over huslejen i den ældre del af boligmassen.

Vi kan derfor fra konservativ side støtte boligministerens forslag, der både har som formål at nedsætte de offentlige udgifter og at påvirke de boligsøgende til i højere grad at tage egen økonomi i betragtning ved valg af bolig.

Vi finder det dog helt rimeligt af hensyn til den store del af befolkningen, som i dag oppebærer fuld støtte, at de nye regler først skal finde anvendelse for dem, der ikke i dag får boligstøtte, altså dem, der kommer til at stå i en valgsituation.

Ministeren foreslår, at den gældende værelsesnorm bortfalder og erstattes af en arealnorm på 60 m² pr. person i husstanden og 20 m² pr. person herudover. Jeg mener, at dette forslag er en rimelig og mere forståelig ordning, ligesom jeg kan se med sympati på forslaget om at ændre alderen for børn, der medregnes ved beregning af boligstøtte, fra 18 år til 23 år, et forslag, der giver bedre muligheder for, at børn under uddannelse kan blive boende hjemme og dermed også lette presset på ungdomsboligkvoten.

Vi kan altså tilsige vor fulde støtte til dette forslag.

For så vidt angår det socialdemokratiske forslag om forøgelse af maksimumsbeløbet for den årlige boligydelse vil jeg sige, at det jo er et meget tidsbegrænset forslag, idet det kun skal gælde i tre kvartaler – så vidt man da kan læse det – hvorefter man forventer et udspil fra boligministeren.

Som også nævnt i bemærkningerne til forslaget udløber den eksisterende 2 pct.s regulerings-sats med udløbet af 1986, og en forøgelse af de offentlige udgifter med ca. 40 mill. kr., som forslagsstillerne anslår det til nu, kan vi ikke gå ind for. Det er muligt, at der er behov for en regulering, men den må i